

Съдържание

1. СИСТЕМА ЗА ТЪРГОВИЯ С ЕМИСИИ НА ЕС (EU ETS) - Въздействието на Brexit върху пазарите за газ
2. Проектът Южен газов коридор е най-големият проект на British Petroleum
3. Университети за нефтопродукти и газ в Баку и Плоещ си сътрудничат
4. Развитието на Фаза 11 от находище Южен Парс, ще струва повече от \$ 5 милиарда
5. British Petroleum ще подпише сделка за Азербайджанското петролно находище Extension
6. Разделянето на Сирия: петрол, газ и мир

Newsletter Content

1. GGP: EU ETS: FASTEN YOUR SEATBELTS - Brexit's Impact on Gas Markets
2. BP says SGC project is company's biggest project
3. Baku Higher Oil School signs agreement with Romanian university
4. South Pars Phase 11 Development Will Cost Upwards of \$5b
5. BP To Sign Azerbaijan Oilfield Extension Deal At End Of June
6. Partitioning Syria: Oil, Gas And Peace

Въздействието на Brexit върху пазарите за газ

June 12th, 2017, Thierry Bros, naturalgasworld

Това е резюме от доклад, публикуван първоначално от Института за енергийни изследвания на Оксфорд/ Oxford Institute of Energy Studies през май 2017 г.

Първият набор от директиви за преговори по Brexit, 1, беше приет от Съвета на ЕС на 22 май 2017 г. и там само е споменат Евратом по отношение на енергетиката. Две предложения за позиции на ЕС ("Основни принципи за правата на гражданите" и "Основни принципи за финансово уреждане", 2) бяха публикувани от Европейската комисия на 29 май 2017 г. Дори ако енергетиката все още не е включена в дневния ред, тази трета публикация за Brexit на Института за енергийни изследвания на Оксфорд разглежда европейски въпроси, свързани със системата за търговия с емисии на ЕС (ETS). Ние твърдим, че многото обвързващи клаузи, които трябва да бъдат изпълнени, заедно с тези, които вече са договорени или обсъждани, са нищо в сравнение с неизвестните на Брекзит, ако няма единна политическа воля.

Схемата на ЕС за търговия с емисии е крайъгълен камък на политиката на ЕС за

борба с изменението на климата и е нейният основен инструмент за ефективно намаляване на емисиите на парникови газове. Това е първият основен пазар на въглеродни емисии в света и остава най-големият. И това е истинска европейска система за търговия - за разлика от електричеството и газа, които се търгуват във всяка страна, и петролът, който е световен пазар, използвайки предимно индекса Brent.

Ние стигаме до извода, че като уникална европейска търговска система, системата за търговия с емисии на ЕС (EU ETS), вече е засегната от Английският Carbon Price Floor и ще бъде още по-засегната от Brexit. Наред с политическата воля (британската страна да остане / да напусне, или ЕС да запази / да не запази Обединеното кралство), ще са необходими много адаптации за относително кратък период от време. Ето само няколко от тях:

- Какво ще се случи през годината, когато Обединеното кралство напусне ЕС (2019?), тъй като квотите се изчисляват за една календарна година? Това вече е напълно дисконтирано от пазара, тъй като се използва Business as Usual, когато се работи с Brexit. Ние твърдим, че това би могло да се промени, след като бъдат публикувани проекто позициите на ЕС относно енергетиката, тъй като британските компании ще трябва да решат коя стратегия да бъде приложена. А променливостта на цените може да се увеличи поради неизвестни регулаторни изисквания...

- Как да преизчислим надбавките за останалите 30 държави (ЕС-27 плюс

Исландия, Лихтенщайн и Норвегия), ако Великобритания напусне? Ние твърдим, че ЕС-27 ще трябва да намери политическо решение, тъй като надбавките вече не са национални.

- Как ще се справи Испания с Гибралтар и по-специално с летището на Гибралтар, тъй като авиацията е включена в Системата за търговия с емисии на ЕС? Ние твърдим, че Испания може да има допълнителен лост, дори по този въпрос.

**ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА АНАЛИЗА
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)**

Проектът Южен газов коридор е най-големият проект на British Petroleum

May 2017 By Gunay Cama, azernews

Проектът Южен газов коридор е най-големият проект на British Petroleum, заяви вицепрезидентът на компанията за Южния газов коридор Джоузеф Мърфи.

Той обяви това на Форум на Енергийната харта, озаглавен "Към многостранно рамково споразумение за транзита на енергийни ресурси" в Ашхабад.

Подчертавайки стратегическото значение на проекта Южен газов коридор, Мърфи заяви, че 11 световни компании инвестират в този транснационален проект, който ще достави природен азербайджански газ в Европа.

Проектът Южен газов коридор е един от най-големите строителни проекти на стойност \$ 45 млрд., който има за цел да подобри енергийната сигурност на ЕС и да разнообрази маршрутите за доставка на енергия и създава 30 хиляди нови работни места за приемащите страни.

Световната банка отпуска заеми на стойност \$400 млн. за изграждането на Южния газов коридор.

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА СЕ ВИДИ [ТУК](#)**

Университети за нефтопродукти и газ в Баку и Пloeц си сътрудничат

May 2017, en.trend.az

Висшето училище за петрол в Баку и Университета за нефтопродукти и газ в Пloeц подписаха споразумение за сътрудничество и споразумение за развитие на сътрудничеството в рамките на програма

Еразмус+ за обмен между университетите на Европейския съюз.

Споразуменията бяха подписани по време на първия Азърбайджанско-Румънски университетски форум, проведен се в Баку. Тези споразумения предвиждат много съвместни инициативи и проекти, включително програми за студентски обмен, научни и изследователски дейности, семинари и конференции, както и сътрудничеството в рамките на програмата за учене през целия живот.

Освен обсъдените въпроси от взаимен интерес, ръководителите на двете образователни институции са отбелязали, че програмата Еразмус+, програма за обмен на студенти в Европейския съюз, съчетава всички съществуващи схеми на ЕС за образование, обучение на младежи и спорт и предлага добри възможности за участниците да учат, преподават и да работят по научни проблеми в Европа. Подписването на споразуменията между двата университета ще позволи на студентите от Висшето училище за петрол в Баку да учат в Университета за нефтопродукти и газ в Плоещ.

Университета за нефтопродукти и газ в Плоещ е основан през 1948 г. в отговор на нарастващата индустриализация в Румъния и липсата на високо образование в петролния и газовия сектор. В момента академичната структура на университета включва пет факултета, а именно: Факултет по петрол и газоснабдяване, Факултет по машиностроене и електротехника, Факултет

"Петролна техника и петрохимия", Факултет "Икономически науки" и Научен Факултет.

ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).

Развитието на Фаза 11 от находище Южен Парс, ще струва повече от \$ 5 милиарда

July 01, 2017, *financialtribune*

Развитието на Фаза 11 на гигантското газово находище Южен Парс в Персийския залив, чиито оператор е Френският енергиен гигант TOTAL S.A. се очаква да струва повече от 5 милиарда долара за три години, каза говорителят на Majlis Energy Commission.

"След финализирането на сделката за фаза 11 през идните седмици, френската компания ще предостави по-голямата част от финансирането за газовия проект и ще прехвърли необходимия опит и експертиза за сондиране и добив", каза Асадоллах Карехани, цитиран от агенцията ICANA.

Основавайки се на условията на договора, който е в рамките на т. нар. Иранския петролен договор (IPC), TOTAL ще завърши проекта за фаза 11 за три години и 20 години ще извлича природен газ от полето.

В края на миналата година TOTAL подписа предварителен договор на стойност \$4.8 млрд. за развитие на природния газ в сътрудничество с China National Petroleum Corp и Иранската държавна компания Petropars Co.

"Мега проектът ще се изпълнява фаза по фаза, а TOTAL ще отговаря за всички операции, вариращи от пробиване на сондажи до изграждане на офшорни платформи и процеси на рафиниране", каза Асадоллах Карехани.

"Веднага щом природният газ потече от South Pars Phase 11, продукцията ще бъде прехвърлена чрез тръбопровод към рафинерии на сушата на 200 километра от град Асалуи (провинция Bushehr) за преработка", каза той.

Запитан за предимствата от сключването на голяма сделка с петролен "супер-гигант", както и за китайската държавна нефтена и газова компания, Карехани каза: "С TOTAL и

китайския си партньор сме заедно и контролираме нещата и Иран няма да се тревожи за прекомерното развитие. Освен това местната нефтена и газова индустрия ще получи достъп до съвременна техническа ноу-хау".

Депутатът подчерта за газовата сделка като "голямо постижение" във време, когато враждебната политика на президента на САЩ Доналд Тръмп срещу Иран е насочена, наред с други неща, към маргинализиране на страната на световния енергиен пазар.

Експерти твърдят, че твърдата линия на Тръмп спрямо Иран е причина международните компании, включително Royal Dutch Shell и British Petroleum, да проявят ограничен интерес към енергийния пазар в Иран.

Главният изпълнителен директор на TOTAL Patrick Pouyanne обяви миналата седмица, че проектът Южен Парс си заслужава да поеме риска от \$1 млрд. в първата стъпка "защото тя отваря огромен пазар".

"Това лято ще продължим напред с разработването на гигантското иранско газово поле", добави Pouyanne.

Съобщава се, че все още има санкции на САЩ, които забраняват търговията с Иран в долари, TOTAL ще финансира проекта в евро от собствените си ресурси.

Южен парс е част от гигантски газов резервоар, който се разпростира върху териториалните води на Иран и Катар, където TOTAL също е основен участник в

добива на газ, както и в петрола и рафинирането.

Иранския петролен договор /IPC / vs. Обратно изкупуване

Според Карехани най-голямата разлика между IPC и обратното изкупуване е, че последното се фокусира основно върху развитието на сектора за проучване и добив нагоре по веригата /upstream/, като същевременно предлага малко дългосрочни стимули за разширяване на сектора downstream.

"IPC предлага по-атрактивни условия, включително по-високи възнаграждения за рискови проекти, както и 20-годишни срокове за сътрудничество, които могат да бъдат разширени," каза Карехани, добавяйки, че новите договори включват 20-25 години удължена продължителност на договора, което позволява много по-дълго възстановяване на разходите след първия добив.

Това би позволило на чуждестранните компании по-голяма сигурност и стимули.

Световни, високопоставени представители на енергийния сектор, включително Rouyanne, смятат, че IPC е реална положителна стъпка, тъй като договорът предлага възнаграждението на оператора да е основано на добива, а не на процент от разходите за разработка.

ОЩЕ ПО ТЕМАТА МОЖЕ ДА ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#).

British Petroleum ще подпише сделка за Азърбайджанското петролно находище Extension

by Reuters, May, 2017, rigzone

Баку (Ройтерс) - британската петролна компания British Petroleum очаква да подпише в края на юни договор за разширяване до 2050 година на сделката за споделяне на добива от най-големите петролни находища на Азърбайджан, каза регионалният директор на компанията.

Съществуващата сделка трябва да изтече през 2024 г., а консорциумът, ръководен от BP, и азърбайджанската държавна петролна компания SOCAR, подписа в края на миналата година писмо за намерение да продължат да разработват гигантските офшорни полета Azeri-Chirag-Guneshly (ACG) до 2050 г.

"Краят на юни е много разумно време за това", заяви пред репортери Гари Джоунс, регионален директор на BP за Азърбайджан, Грузия и Турция, когато е попитан кога

трябва да бъде подписан договорът. - Това е голяма работа. Искаме да го направим.

Акционери в консорциума са BP, SOCAR, Chevron, INPEX, Statoil, ExxonMobil, ТРАО, ИТОСНУ и ONGC Videsh.

British Petroleum беше остро критичувана от президента на Азербайджан Алиев в началото на това десетилетие, за по-ниски от обещаните нива на добив. Добивът на нефт в Azeri-Chirag-Guneshly възлиза на повече от 7,1 милиона тона през първото тримесечие на тази година.

ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).

Разделянето на Сирия: петрол, газ и мир

By James Durso - Jun 05, 2017, oilprice

Навършват се 101 години от споразумението Сайкс-Пико /На 16 май 1916 г., преди 101 години, британци и французи подписват тайна сделка, за да прекроят границите на Близкия изток. Споразумението Сайкс-Пико игнорира политическите стремежи на арабите и разделя Близкия изток между Великобритания и Франция, като определя и до днес политиката в Близкия изток/ и в светлината на непрекъснатата гражданска война в Сирия е време да попитаме: "Как това работи за вас?"

Споразумението Сайкс-Пико формализира британските и френските сфери на влияние в Близкия изток и подготвя сцената за френски мандат за Сирия и Ливан, който се проведе от 1923 до 1946 г. През 1936 г. Али Сюлейман ал-Асад, дядо на сирийски президентът Башир Асад, както и други известни личности Алавити потърсиха френския президент Леон Блум в опит да

останат под френска защита: "духът на омраза и нетърпимост посади своите корени в сърцето на мюсюлманските араби към всичко, което е немюсюлманско и завинаги е подхранван от духа на ислямската религия. Не съществува надежда, че ситуацията ще се промени. Следователно, ако мандатът се отмени, малцинствата в Сирия ще бъдат изложени на риск от смърт и унищожение ..."

Идеите на Ал Асад са навременни, в светлината на съвременното предложение на Джемшийд и Карол Чокс от Университета в Индиана за "безпристрастен план за разделяне" на Сирия. Предложението би допълнило прекратяването на огъня с разделяне по етнически признаци (при едновременно преместване на населението) и Русия, Иран и Турция нямат роля в процеса, защото са действали като воюващи. По-голямата част от сунитските араби ще получат провинциите в центъра и на север, кюрдите ще заминат на североизток, алауитите и шиитите ще запазят средиземноморските крайбрежни провинции, християните, друзите и евреите ще споделят югозапада и юга, а язидите ще получат анклав на границата между Сирия и Ирак.

Предложението признава, че многото секти на Сирия никога не са били "обединени от секуларизма и толерантността" и че безмилостната борба от 2011 г. насам е изострила етно-сектантството. Автономните области могат да осигурят система за сигурност за малцинствените християни, евреите, друзите и язидите, чието сътрудничество с режима на Асад им

осигури защита и които ще искат да избегнат сунитското възмездие.

Четири фактора ще затруднят преговарящите за споразумение за етническа автономия: нефтът и природният газ в басейновата провинция Левант; Две конкуриращи се предложения за газопроводи, които преминават през Сирия; Иранският транспортен коридор през Сирия, с който Иран трябва да подкрепи режима на Асад и неговия ливански съюзник Хизбула; И сирийските бежанци и вътрешно разселените лица.

1. Анализът, основан на американски геоложки проучвания показва, че в провинция Левант има потенциални възстановими ресурси от "1,7 милиарда барела петрол и 122 трилиона кубически фута [природен] газ, която е в офшора на Израел, ивицата Газа, Ливан и Сирия. Израел развива своите полета и се превръща в енергиен износител. Ливан вероятно има подобни богатства и е приел законодателство, уреждащо проучване за нефт и газ, но развитието е спряло, тъй като Ливан и Израел спорят за територия от 300 квадратни мили, която и двете страни претендират, че е в техните изключителни икономически зони. Газът във водите на Газа няма да бъде безопасно да се развива, докато израелците и арабите не сключат мирно споразумение, а палестинците не предприемат строги мерки за прозрачност, заради ширещата се корупция на палестинската власт. Сирия има ограничени запаси от петрол в източната част на провинция Deir ez Zor, които са били

продуктивни през гражданската война, когато и режимът Асад, и ISIS са ги ползвали за контрабандата на петрол за Турция.

Етническите държави / автономните области вероятно ще изискват дял от приходите от нефт и природен газ от полетата, разположени в морето, в двете провинции, контролирани от алавутите и шиитите, преди да се съгласят на прекратяване на огъня и разделяне.

2. Конкументните тръбопроводи за природен газ, които преминават през Сирия, ще бъдат жизненоважни. През 2009 г. Катар се обърна към Сирия за определяне на маршрута на планирания си газопровод от 1500 мили за Европа през провинция Алепо в Сирия. Катар искаше тръбопровод за Европа, тъй като неговите начини за пренос на газ бяха ограничени до танкер за втечен природен газ (LNG), предимно за Азия с ограничено изпращане на пратки до Европа, или газопровода Dolphin към Обединените арабски емирства и Оман. Сирия отхвърли предложението на Катар и през 2011 г. Сирия, Иран и Ирак се съгласиха да изградят газопровод за свързване на иранското газово находище South Pars /Южен Парс с Европа. Газопроводът ще тръгне от Assalouyeh , южното крайбрежие на Иран, до Европа през Иран, Сирия и Ливан, като Сирия ще бъде център за строителството и дейността.

Проектите са мъртви, но некролозите не са публикувани. Физическият риск е свръх висок - "на 11", така че никой заемодател няма да ги докосне, дори ако дългосрочен

договор за покупка може да се сключи. Политическият риск е почти толкова висок и лош, колкото и договарянето на транзитното преминаване на газопровода с отделните национални и етнически групи и може би с оцелялото сирийско правителство с малко оставащ институционален капацитет. Но проектите не са безполезни; Те имат политическа полза. Техните спонсори - Иран и Катар - могат да манипулират борбата и да запазят мечтите на политиците и военачалниците за живи транзитни такси, като кажат "кога е правилното време".

3. Иранско- сирийски коридор. Иран построи коридор през Сирия, за да подкрепи режима на Асад и неговия ливански съюзник Хизбула. Маршрутът първоначално се ориентира към границата между Сирия и Турция, преди да се премести на юг до Хомс и Латакия. В отговор на натрупването на американски войски на североизток, Иран премести маршрута на 140 мили на юг, най-вече в провинциите Homs и Deir ez Zor, които ще бъдат контролирани от сунитите в обсъжданото разделение.

Заради разделянето загубата на коридора през сунитска територия би била стратегическа пречка за Техеран, тъй като трябва да разчита на океански пратки, много от които биха били заловени, и въздушни пратки, които са скъпи и ограничават размера на товара. Освен това засиленото използване на иранските авиокомпании за подкрепа на Асад и Хизбула ще ги изложи на засилени западни санкции.

4. Последният въпрос, който може да е най-важен между останалите, е бежанците от Сирия и вътрешно разселените лица. Почти пет милиона са регистрираните сирийски бежанци в Турция, Ливан, Йордания и Ирак. Турция има най-големия контингент от бежанци, почти три милиона, но има и най-развитата икономика и капацитет да ги приеме - засега. Йордания е приела над 650 000 сирийски бежанци, а Ливан – над 1 милион, над двадесет процента от местното население от 4,5 милиона души. Ирак е приел над 200 000 бежанци, всички в райони, контролирани от кюрдското регионално правителство. Всичко свързано с това може да посее семена на бъдещи проблеми.

Други потенциални проблеми са:

- Статуса на Голанските възвишения. Ако Сирия се разпадне, дали Израел ще анексира Голан и просто така ли ще свърши?

- Усвояване на етническите държави - автономните области от съседните държави. Турция няма да хареса полуавтономна сирийска кюрдска провинция; Би искала още намаляване на Иракски Кюрдистан. И в Ирак, по-голям иракски Кюрдистан ще накара кюрдите да поискат по-голям дял от петрола и места в Съвета на представителите?

- Русия играе роля на спойлер. Русия ще направи нещата трудни, на място и в Съвета за сигурност на ООН, освен ако не осигури военноморски и въздушни бази в "алоуитското образувание", а неговите национални шампиони "Газпром" и

"Роснефт" не участват в развитието на басейна на Левант / Levant. И двете фирми обаче, са подложени на санкции, свързани с Крим, така че те могат да бъдат и слаби играчи.

Трябва ли Сирия бързо да поправи нещата? Може би, но това е въпрос за сирийците и отговорът няма да бъде отреден в този политически цикъл. Възстановяването след американската гражданска война отне 12 години, от 1865 до 1877 г., и това беше борба между хора от една и съща етническа група и религия, които не са решили да се убиват. В Сирия окончателното решение за единство ще бъде взето от внуците.

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).**

Уточнение

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този бюлетин, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexalex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@gmail.com

Мартин Владимиров

martin.vladimirov@online.bg

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com

За мнения и препоръки може да посетите фейсбук-страницата на бюлетина:

<https://www.facebook.com/EP-Oil-and-Gas-Newsletter-501490733299005/?ref=bookmarks>